

fabrikker i „Dansk Puddersukker“ opdager Midlet til at udnytte det foran udførligt omtalte Hul i Lovgivningen paa en saadan Maade, at de for dette Sukker opnaa en Beskyttelse af indtil 3³/₄ Øre pr. Pund, og den derved indvundne meget betydelige Gevinst er udnyttet paa to Maader: for det første udbetaler man atter en jævnt stigende Dividende, hvorved Kursen igen drives op, men for det andet har man i disse Aar tilbageholdt enorme Kapitaler, der, uden at Omverdenen lægger rigtigt Mærke dertil, paa forskellig Maade gøres frugtbringende i Forretningen, hvad der atter giver forøget Gevinst med stigende Dividende og stigende Kapitalopsamling. I disse Aaringer er det, at De danske Sukkerfabrikker vinde frem til deres nuværende Magtstilling“. Det er en helt anden Forklaring end den, vi fik af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds. Her indrømmer den ærede Ordfører, at De danske Sukkerfabrikker ere komne til deres nuværende Magtstilling i Kraft af Toldbeskyttelsen. Det, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds mente her var slaaet fast, er altsaa aldeles ikke slaaet fast.

Dernæst kom det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds med et af sine sædvanlige dristige Tankeeksperimenter, han spurgte nemlig: „Hvorfor ikke skride til Ekspropriation af „Social-Demokraten“? Naar det ærede Medlem siger saadant noget, er der altid en vis Glimmer over det, det minder om en Juvel i en Negers sorte Øre for at bruge en Vending af Shakespeares, som hører til en af det ærede Medlems Yndlingsforfattere. Men det er ikke alt Guld, der glimrer, og det var heller ikke nogen særlig guldholdig Bemærkning af det ærede Medlem. Jeg vil slet ikke tale om den Kendsgerning, at naar han nævner „Social-Demokraten“ i den Forbindelse, maa han betragte den som en Livsfornødenhed af første Rang, som Menneskene ikke kunne undvære, for saa vidt som det er ud fra den Grundbetragtning, at vi ville ekspropriere Sukkeret. Det er naturligvis en stor Ære for mig, at det ærede Medlem betragter „Social-Demokraten“ som en Livsfornødenhed, om den er det for alle Tingets Medlemmer, er et andet Spørgsmaal. Men naar det ærede Medlem i samme Forbindelse talte nedsættende om de socialistiske Arbejdere og Forretningsførere og siger, at det vilde blive hyggeligt, naar de skulle drive Sukkerfabrikkerne, vil jeg sige, at „Social-Demokraten“ er begyndt

med en lille Aktiekapital paa 4—5,000 Kr., skrabet sammen af fattige københavnske Arbejdere. Det er de socialdemokratiske Forretningsførere og Arbejdere, som have stablet denne store Forretning op, som ganske rigtig giver et stort Overskud, som det ærede Medlem siger. Naar de have kunnet udføre det, hvorfor skulde de saa ikke kunne drive Sukkerfabrikkerne med lige saa stort Held. Ja den ene Forretning kan i og for sig være lige saa god som den anden. Det ærede Medlem har været meget uheldig med at komme ind paa dette Spørgsmaal.

For øvrigt svækkede han i høj Grad sit Angreb paa vort Forslag ved at opstille det Projekt, at Staten skulde overtage Cigaretfabrikationen. Oppe i Landstinget have vi hørt den ærede 5te Landstingsmand for 6te Kreds tale om, at Staten skulde overtage Spritfabrikationen. I Morges talte jeg med en stor Handelsmand her i Byen, som var fuldstændig enig med os i, at Staten burde overtage Sukkerfabrikkerne. Den burde, sagde han, tage denne Sylte nu, lige før de skulde lave nye Hundekunster med deres Aktier. Det er ordret, hvad denne Mand sagde. Men han mente ikke, at Staten skulde gøre det for at skaffe Befolkningen billigt Sukker, men for at Staten skulde tjene store Penge derved. Det ærede Medlem kan være overbevist om, at mange indenfor Handelsstanden have samme Opfattelse som denne Handelsmand, at det var rigtigt, om Staten overtog Sukkerfabrikkerne.

Det ærede Medlem har — med hvilken Berettigelse ved jeg ikke — et Par Gange været ude efter mig i religiøse Spørgsmaal og betvivler min Bibelkundskab. Jeg har skaffet mig det gamle Testamente til Stede i Skat Rørdams Oversættelse, fordi Tinget morede sig saa meget, da det ærede Medlem betegnede den Forbindelse som urigtig, hvori jeg havde sat Bileam til Jericho. I Gaar fremhævede jeg, at da Israel kom til Sletten foran Jericho og lejrede sig foran Byen, blev Kong Balaq meget bange og sendte Bud efter Bileam. Med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaske oplæse et lille Stykke af det gamle Testamente.

Formanden: Det er næppe nødvendigt. Det ærede Medlem kan gøre opmærksom paa Stedet, hvor den Tekst findes, hvortil han sigter, saa kunne Medlemmerne selv se det efter.